

Tämän sivun alkukielistä versiota [lu](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla.

Swipe to change

unkari

Διασφάλιση περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια αγωγής σε χώρα της ΕΕ

Unkari

1 Ποια είναι τα διάφορα μέτρα;

Ο νόμος III του 1952 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προβλέπει δύο είδη έννομων μέσων με τα οποία διασφαλίζεται η εκτέλεση μιας αμφισβητούμενης αξίωσης: πρόκειται για τα ασφαλιστικά μέτρα και τα μέτρα προσωρινής εκτέλεσης, με τα οποία παρέχεται προστασία πριν από την έκδοση οριστικής δικαστικής απόφασης. Επιπλέον των ανωτέρω μέσων, προβλέπεται επίσης η δυνατότητα λήψης συντηρητικών μέτρων βάσει του νόμου LIII του 1994 περί αναγκαστικής εκτέλεσης.

2 Υπό ποιες προϋποθέσεις διατάσσονται αυτά τα μέτρα;

2.1 Η διαδικασία

Για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων απαιτείται η υποβολή αίτησης για την κίνηση της σχετικής διαδικασίας. Το δικαστήριο εκδίδει απόφαση για την κατεπείγουσα λήψη των ασφαλιστικών μέτρων, ακόμα και πριν οριστεί η πρώτη ημέρα της ακροαματικής διαδικασίας. Πριν από την έκδοση απόφασης, το δικαστήριο προβαίνει σε ακρόαση των διαδίκων αυτοπροσώπως ή τους παρέχει τη δυνατότητα να απαντήσουν γραπτώς στην αίτηση. Η ακρόαση των διαδίκων μπορεί να παραλειφθεί μόνο για επιτακτικούς λόγους επείγοντος ή σε περίπτωση μη τήρησης της ορισθείσας προθεσμίας για την ακροαματική διαδικασία. Αποδείξεις σε σχέση με αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων υποβάλλονται μόνο εάν δεν είναι εφικτή η εκτίμηση της ουσίας της αίτησης χωρίς τις εν λόγω αποδείξεις. Το δικαστήριο αποφασίζει με διαταγή που εκδίδει επί της αίτησης λήψης ασφαλιστικών μέτρων. Δεν είναι δυνατή η άσκηση ένδικου μέσου κατά της διαταγής του δικαστηρίου, η οποία μπορεί να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή. Κατόπιν αίτησης –ή, εάν ο ενάγων μειώσει την αξίωσή του αυτοβούλως– το δικαστήριο δύναται να προβεί σε τροποποίηση της διαταγής του. Η διαταγή παραμένει σε ισχύ έως ότου ανακληθεί κατόπιν αίτησης οποιοσδήποτε από τους διαδίκους –μετά την ακρόαση του αντιδίκου– μέσω διαταγής ή απόφασης του δικαστηρίου. Εάν η διαταγή για τα ασφαλιστικά μέτρα δεν ανακληθεί στο πλαίσιο της δικαστικής απόφασης (με την οποία περατώνεται η υπόθεση) από το πρωτοδικείο, παύει να ισχύει μόλις η απόφαση σε πρώτο βαθμό καταστεί οριστική.

Το δικαστήριο αποφασίζει σχετικά με την προσωρινή εκτέλεση στην απόφαση που εκδίδει πρωτοδικώς.

Το δικαστήριο πρέπει να αποφασίσει κατεπείγοντως σχετικά με τη λήψη συντηρητικών μέτρων –το αργότερο εντός οκτώ ημερών– και να αποστείλει αμελλητί τη σχετική διαταγή στον δικαστικό επιμελητή, ο οποίος προβαίνει αμέσως στην εκτέλεσή της. Η προσφυγή κατά της διαταγής λήψης συντηρητικού μέτρου δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

2.2 Οι κύριες προϋποθέσεις

Σε περίπτωση λήψης ασφαλιστικών μέτρων, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την εκτέλεση των ενεργειών που περιλαμβάνονται στην αίτηση εάν είναι αναγκαίες για την αποτροπή επικείμενου κινδύνου πρόκλησης βλάβης ή για τη διατήρηση της κατάστασης που οδήγησε στη νομική διαφορά ή για την προστασία συγκεκριμένων δικαιωμάτων του αιτούντος, καθώς και αν τα μειονεκτήματα που θα προκαλούσε το ασφαλιστικό μέτρο δεν υπερβαίνουν τα πλεονεκτήματα που είναι δυνατό να επιτευχθούν μέσω αυτού. Το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων από την παροχή εγγύησης. Η αίτηση πρέπει να βασίζεται σε πραγματικά περιστατικά που πιθανολογούνται.

Αποφάσεις με τις οποίες διατάσσεται η καταβολή διατροφής, επιδομάτων ή άλλων περιοδικών παροχών, αποφάσεις με τις οποίες διατάσσεται ο τερματισμός της παραβίασης ιδιωτικού χώρου, αποφάσεις με τις οποίες διατάσσεται η ικανοποίηση αξιώσεων που δεν αμφισβητούνται από τον εναγόμενο ή αξιώσεων πληρωμών βάσει υποχρέωσης που απορρέει από δημόσιο έγγραφο ή αυθεντική πράξη εφόσον όλες οι περιστάσεις στις οποίες στηρίζεται η αξίωση αποδεικνύονται από τέτοιου είδους έγγραφα, καθώς και αποφάσεις με τις οποίες διατάσσεται η ικανοποίηση αξιώσεων πλην αξιώσεων πληρωμών είναι εκτελεστές ανεξάρτητα από την άσκηση έφεσης εφόσον τυχόν καθυστερημένη εκτέλεση θα προκαλούσε στον ενάγοντα σοβαρή βλάβη ή βλάβη που είναι δύσκολο να εκτιμηθεί ποσοτικώς, και εφόσον ο ενάγων παρέχει επαρκείς αποδείξεις προς τον σκοπό αυτό. Το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να διατάξει τη λήψη μέτρων προσωρινής εκτέλεσης εάν η επιβάρυνση ενός διαδίκου μέσω της εκτέλεσης θα ήταν δυσανάλογη προς την επιβάρυνση του αντιδίκου από την άρνηση της λήψης μέτρων προσωρινής εκτέλεσης. Το δικαστήριο μπορεί να κηρύξει την απόφαση εν μέρει εκτελεστή στο μέτρο του δυνατού δεδομένων των περιστάσεων. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να κηρύξει την απόφαση προσωρινώς εκτελεστή ως προς τα στοιχεία αυτής τα οποία έχουν καταστεί άνευ σημασίας κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης. Η προσωρινή εκτέλεση δεν καλύπτει τα έξοδα της διαδικασίας.

Εάν δεν είναι δυνατή η έκδοση του εγγράφου με το οποίο εφαρμόζεται απόφαση σχετικά με την ικανοποίηση αξίωσης αλλά ο διάδικος που υποβάλλει αίτηση εκτέλεσης προδιαγράφει τον κίνδυνο μη ικανοποίησης της αξίωσης μεταγενέστερα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την διασφάλιση των κεφαλαίων που αποτελούν αντικείμενο της αξίωσης ή να απαγορεύσει τη διάθεση συγκεκριμένων αντικειμένων κατόπιν αιτήματος του εν λόγω διαδίκου υπό μορφή συντηρητικού μέτρου. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη λήψη συντηρητικού μέτρου, μεταξύ άλλων, εάν η αξίωση στηρίζεται σε απόφαση βάσει της οποίας μπορεί να εκδοθεί το έγγραφο που προβλέπει την εκτέλεση αλλά η απόφαση δεν έχει ακόμα καταστεί οριστική ή δεν είναι δυνατή η προσωρινή εκτέλεσή της, ή έχει καταστεί οριστική αλλά δεν έχει εκπνεύσει ακόμα η προθεσμία που έχει οριστεί για την εκτέλεσή της. Η λήψη συντηρητικών μέτρων μπορεί επίσης να διαταχθεί σε σχέση με αξιώσεις που υποβάλλονται σε εθνικό δικαστήριο μέσω αίτησης που κατατίθεται δυνάμει της νομοθεσίας που διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ή μέσω οποιασδήποτε άλλης αίτησης, με την προέλευση, το ποσό και τη λήξη ισχύος της αξίωσης να αποδεικνύονται από δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο με πλήρη αποδεικτική ισχύ, το οποίο συνυποβάλλεται ταυτόχρονα.

3 Αντικείμενο και φύση αυτών των μέτρων

3.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αυτών των μέτρων;

Στην περίπτωση ασφαλιστικών μέτρων, το δικαστήριο διατάσσει την εκτέλεση των ενεργειών που επιδιώκονται στο πλαίσιο αίτησης που αφορά αξίωση ή αίτησης για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων. Αυτό μπορεί να αφορά οποιοσδήποτε αξιώσεις ή περιουσιακά στοιχεία προσδιορίζονται στην αίτηση. Η έλλειψη

εθελοντικής συμμόρφωσης με τη διαταγή του δικαστηρίου συνεπάγεται αναγκαστική εκτέλεση. Από εκείνη τη στιγμή και εφεξής, προσδιορίζονται τα περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να μην υπαχθούν στην αναγκαστική εκτέλεση δυνάμει κάποιας εξαίρεσης σύμφωνα με τη νομοθεσία περί αναγκαστικής εκτέλεσης.

Ως προσωρινή εκτέλεση νοείται η εκτέλεση των διατάξεων μη οριστικής απόφασης που εκδίδεται από πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Κάθε περιουσιακό στοιχείο του εναγομένου μπορεί να αποτελεί αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης εκτός εάν προβλέπεται εξαίρεση δυνάμει της νομοθεσίας περί αναγκαστικής εκτέλεσης.

Στο πλαίσιο συντηρητικού μέτρου, μπορεί να διαταχθεί από το δικαστήριο η απαγόρευση της διάθεσης ορισμένων αντικειμένων ή η εξασφάλιση χρηματικών ποσών με την καταβολή εγγύησης. Σε περίπτωση που το δικαστήριο διατάξει την εξασφάλιση χρηματικών ποσών προς κάλυψη κάποιας αξίωσης, ο δικαστικός επιμελητής επιδίδει επιτόπου το έγγραφο με τη διαταγή στον οφειλέτη και συγχρόνως τον καλεί να καταβάλει αμελλητί στον ίδιο αυτοπροσώπως το σχετικό ποσό. Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί, ο δικαστικός επιμελητής νομιμοποιείται να κατάσχει οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο του οφειλέτη και να δεσμεύσει τον λογαριασμό του ωστόσο, η δεσμευση μισθών και επιδομάτων του οφειλέτη επιτρέπεται μόνο εφόσον αυτός δεν διαθέτει άλλο περιουσιακό στοιχείο το οποίο να μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης για την κάλυψη των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της αξίωσης. Οι διαταγές για την απαγόρευση της διάθεσης συγκεκριμένων αντικειμένων μπορεί να καλύπτουν οποιοδήποτε κινητό περιουσιακό στοιχείο ή άλλο περιουσιακό στοιχείο με κάποια αξία.

3.2 Ποια τα αποτελέσματα αυτών των μέτρων;

Στην περίπτωση των ασφαλιστικών μέτρων και της προσωρινής εκτέλεσης, ο οφειλέτης υποχρεούται να συμμορφωθεί με τη διαταγή του δικαστηρίου. Βάσει της διαταγής, μπορεί να κινηθεί η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη.

Προβλέπονται δύο είδη συντηρητικών μέτρων, τα οποία παράγουν διαφορετικές συνέπειες. Όταν το μέτρο αποβλέπει στη εξασφάλιση χρηματικών ποσών για την ικανοποίηση αξίωσης, ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει συγκεκριμένο χρηματικό ποσό στον δικαστικό επιμελητή. Εάν δεν το πράξει, ο δικαστικός επιμελητής εκτελεί το μέτρο με την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων ή τη δεσμευση του λογαριασμού του οφειλέτη για αξία ισοδύναμη με τα διεκδικούμενα κεφάλαια. Τα χρηματικά ποσά που εισπράττονται από τον οφειλέτη ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας δεν επιτρέπεται να τεθούν στη διάθεση του διαδίκου που υποβάλλει την αίτηση αναγκαστικής εκτέλεσης. Αντ' αυτού, διατηρούνται σε λογαριασμό καταθέσεων από την αρμόδια για την εκτέλεση αρχή. Όταν απαγορεύεται η διάθεση ενός αντικείμενου, αυτό καταρχών κατάσχετα, το οποίο σημαίνει ότι ο οφειλέτης μπορεί να συνεχίσει να το χρησιμοποιεί αλλά δεν δικαιούται να το διαθέτει. Επιπλέον, τα αντικείμενα μπορούν να φυλάσσονται υπό επίσημη κράτηση. Στην περίπτωση αυτή, κλειδώνονται από τον δικαστικό επιμελητή σε φυλασσόμενο χώρο ή ανατίθενται σε διαχειριστή.

3.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;

Οι διαταγές του δικαστηρίου για λήψη ασφαλιστικών μέτρων εξακολουθούν να ισχύουν έως ότου ανακληθούν ή, εάν δεν ανακληθούν, έως ότου καταστεί οριστική η εντολή για την περάτωση της υπόθεσης ή η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Ως προσωρινή εκτέλεση νοείται η εκτέλεση της υποχρέωσης που επιβάλλεται μέσω δικαστικής απόφασης προτού αυτή καταστεί οριστική, ανεξαρτήτως εφέσεων. Ως εκ τούτου, το εν λόγω μέτρο δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό.

Τα συντηρητικά μέτρα εξακολουθούν να ισχύουν έως ότου εκδοθεί διαταγή εκτέλεσης της αξίωσης ή έως ότου αποφασίσει το δικαστήριο τη διακοπή του συντηρητικού μέτρου.

4 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά ενός τέτοιου μέτρου;

Υπάρχει δυνατότητα άσκησης αυτοτελούς ένδικου μέσου (ανακοπής) κατά της διαταγής λήψης ενός ασφαλιστικού μέτρου. Για την άσκηση της ανακοπής ισχύουν οι γενικές διατάξεις ενώ η προθεσμία για την άσκηση ανακοπής ανέρχεται σε 15 ημέρες. Η ανακοπή ασκείται στο δικαστήριο που εξέδωσε την εκάστοτε απόφαση. Αν η ανακοπή είναι βάσιμη, το δικαστήριο ανακαλεί τη διαταγή λήψης ασφαλιστικών μέτρων. Σε διαφορετική περίπτωση, κατόπιν αιτήσεων –ή εάν ο ενάγων μειώσει την αξίωσή του αυτοβούλως– το ίδιο το δικαστήριο δύναται να προβεί σε τροποποίηση της διαταγής του.

Το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να διατάξει την προσωρινή εκτέλεση στις περιπτώσεις που προβλέπονται από τον νόμο. Ωστόσο, ο εναγόμενος μπορεί να ζητήσει την άρση της προσωρινής εκτέλεσης σε περίπτωση που αυτή θα συνεπαγόταν δυσανάλογα μεγάλη επιβάρυνση για τον ίδιο. Η σχετική αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο δικαστήριο που έχει επιληφθεί της υπόθεσης.

Κατά της διαταγής λήψης συντηρητικού μέτρου είναι δυνατό να ασκηθεί ανακοπή στο δικαστήριο που έχει επιληφθεί της υπόθεσης, χωρίς, ωστόσο, η πράξη αυτή να αναστέλλει την εκτέλεση. Οι διάδικοι δύνανται να προσφύγουν κατά της διαταγής εντός 15 ημερών από την ανακοίνωσή της.

Τελευταία επικαιροποίηση: 06/09/2016

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.